

Een wandeling door de Ashram op 27 november 2018

Dit jaar heb ik weer een kort bezoek aan de **Sri Kanyakumari Gurukula Ashram** gebracht, na eerst enkele andere plaatsen in Zuid India te hebben bezocht.

Mag ik jullie mee nemen op een wandeling over de verschillende terreinen van de Ashram? We zullen ook een aantal gebouwen goed bekijken en veel bekenden tegenkomen!

Als we de bewaakte ingang van de hoofdvestiging **Sitharamapuram** passeren zwaait de portier vanuit zijn huisje ons verwelkomend toe. Hij salueert eigenlijk meer, als een oudgediende soldaat van de Engelsen. Onmiddellijk valt op dat alles zo intens groen is dit jaar: het heeft de laatste weken veel geregend, maar gelukkig is de cycloon van begin november hier niet langs geraasd. Een twaalftal koeien geniet van het frisse groen. De yoghurt die ze ons zullen serveren is heerlijk!



De waterput bij de boerderij is dit jaar helemaal gevuld!

Links zien we direct de school (de **Alamelu Ammal Gurukula Ashram**) waaraan zo veel jaar is gebouwd en waaraan Nederlandse donateurs zo veel hebben bijgedragen. Een prachtig gebouw, weer goed in de verf. Alleen nog steeds geen dakpannen op het toiletgebouwtje en het lab lokaal. Gaan we navragen! En jawel, het 16e lokaal staat er, alleen de dakpannen moeten er nog worden opgelegd. Het is hier opvallend stiller dan voorheen, toch hebben de kinderen les, sommigen zwaaien naar ons maar ze dreunen niet meer klassikaal teksten op. Dat zal Hans Buijze (zie Nieuwsbrief 2018) een plezier doen!



De dakpannen voor het 16^e lokaal liggen klaar en zijn er een dag na mijn vertrek opgelegd. Geheel rechts het lab lokaal. De windmolens op de achtergrond zijn van de burens. Het terrein voor de lokalen is opgehoogd kortgeleden, want er is erg veel regen gevallen dit najaar en stilstaand water trekt de gevaarlijke tijgermug aan, die de verwekker van knokkelkoorts (dengue) kan overbrengen.



Achter het schoollab zijn mannen aan het werk om de vloer van een basketbal veld te storten. Wat een professioneel terrein wordt dat, goed voor wedstrijden tussen verschillende scholen uit de omgeving. Dat behoort dus ook bij het **schoolproject 2017**, met dank aan alle Nederlandse donateurs, en onze subsidiegever, **Stichting Wilde Ganzen**.



cement storten voor het basketbal veld

Wat is het schoon dit jaar op het terrein, alle vuilnis is opgeruimd, nauwelijks nog zwerfvuil te zien. Dat geluid wat je hoort is van de generator, die is aangeslagen omdat er een stroomonderbreking is en de zonnecollectoren van de Ashram met deze bewolking vanmorgen vroeg te weinig elektriciteit opwekken.



waterzuivering is nodig vanwege het hoge zoutgehalte van het opgepompte grondwater. Het water is bacteriologisch zuiver van nature.

Aan de overkant zie je een waterzuiveringsinstallatie, ook door de SVA gedoneerd. Betrouwbaar water zonder al te veel zouten erin! We lopen verder langs het gastenverblijf dat er goed onderhouden uitziet. Dan het oude stafhuis, waar de staf in januari a.s. weer intrekt. Er moet nog wat opgeknapt worden aan het interieur, buiten zie ik dat er al gerestaureerd is. Veel jonge kokospalmen rond het gastenhuis, die ook bij deze regens goed gedijen.



het oude stafhuis wordt binnenkort weer in gebruik genomen.



(deze foto is in januari 2009 gemaakt!)

De kleuterspeeltuin is vol gegroeid met onkruid, als het droger wordt zal dat veranderen en kunnen de kleintjes er weer heerlijk ravotten

Dan terug naar het huidige stafhuis, langs drie cottages. Een ervan is met steun vanuit Nederland twee jaar geleden mooi geverfd, nummer twee ziet er echt verwaarloosd uit en kijk, ook binnen eigenlijk zo niet meer acceptabel. Voor 2000 € zou hier veel ten goede kunnen worden veranderd.



vooral binnen mag er wel weer eens geverfd worden!



Huis nr. drie kan ook niet al te lang meer wachten. Maar zie eens, overal in de huizen wordt op gas gekookt! Geen tranende ogen meer en niet dat gekuch door die prikkelende rook van het houtvuur in huis! Leuk dat die Canadese vrienden van de Ashram dat voor elkaar hebben gekregen.



v.l.n.r.: Indira, Pattrani, Subbama, Nyshita, Vasantha, Ramya, Ranjani en Vignesh

Nu even naar het stafhuis, met veel oude bekenden. Fijn dat het weer goed gaat met de twee oudere dames, ze zijn weer druk bezig zo te zien. Een peuter van net drie hoor ik al wat Engelse woordjes brabbelen: hier woont ook de huidige directrice Ramya met haar man en dochtertje. Het is druk binnen, heel veel aanloop van mensen die iets moeten regelen en ze hebben zojuist de maandelijkse inspecteurs op bezoek gehad uit de districtshoofdstad Tirunelveli. Die waren heel tevreden, hoorde ik.



Krishnan



monument voor Krishnan.

Laten we daar achter het stadhuis even stilstaan bij het grafmonument voor Krishnan, de zoon van de oprichtster van deze woongemeenschap (mevrouw Alamelu Ammal). Krishnan was vele jaren de inspirator en leider van de Ashram. Hij nam ook het initiatief tot de Ashramschool waar arme dorpskinderen welkom zijn en kinderen ten dele in het Engels les krijgen. Daarom sprak dat meisje die ons haar verwaarloosde huis liet zien zo goed Engels. Groot respect voor deze kleine man met dat hele grote hart!

Morgen met de auto naar **Berry Farm**, waar nu vooral mango's worden verbouwd. Van het ambitieuze Deense plan om er veel intensievere landbouw te gaan bedrijven is om diverse redenen niet veel terecht gekomen. Het is helaas niet heel erg vruchtbare grond, de mangobomen die er het eerste geplant werden doen het lang niet allemaal even goed. Later is voor een ander ras gekozen en die staan er echt veel beter bij, maar leveren nog niet veel op.



*Deze mango pootte ik in 2014.
Krishnan (in 2016 overleden) en Subbama kijken toe.*



En zo stond hij er eind november 2018 bij: al een paar bloemen!

Nu nog even met de auto naar het jongenshuis in **Alamelupuram**, hier vlakbij. Wat sneu, veel zieken vandaag hier. Gelukkig niets ernstigs. Kijk, daar achter het huis aan de overkant van de snelweg is nu 3 hectare grond in cultuur gebracht met steun uit Denemarken. Ook hier vooral mango's. Dus nog wel een aantal jaren wachten op goede oogsten. Een solide waterpomp zorgt voor bevoeiing met een druppelsysteem.



Subbama bekijkt de nieuwe aanplant bij Alamelupuram: mango's, kokospalmen en Goose berries.

O, ja hier heeft de SVA wasbakken en kranen laten installeren in huis, en dat grote, goed afsluitbare hek is ook met geld uit Nederland neergezet. Veilig voor de kinderen dat het terrein goed kan worden afgesloten. Alleen de buitenverlichting moet verbeterd; kan niet al te veel kosten. Ook hier zouden de muren binnen wel weer eens mogen worden geleverd.

Laten we nu naar **New Land** rijden, naar het huis van Kalyani en haar 12 jongens en de kok. Wat dapper dat ze doorzet na het overlijden van haar man Mohan, en ontroerend te horen dat die jongens zo veel beter in het gareel lopen dan toen ze net uit dat andere weeshuis (dat moest sluiten) werden overgeplaatst. Iedereen zit nu op school, volgende keer wellicht wil Kalyani weer voor ons zingen. Het dak van dit huis is overigens ook door de SVA gerepareerd, en het regent nu niet meer in.

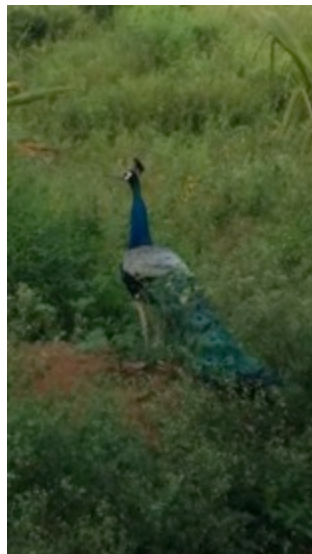
Jammer dat we dit keer geen tijd hebben om naar **Emmaus Farm** te gaan. Het schrikdraadhek op zonne-energie houdt de wilde dieren daar goed tegen, hoorde ik. Dus geen sporen meer van die zwarte beer die zo dol op mango's en jackfruit was, geen sambars (een Zuid-Aziatische hertachtige) meer te spotten daar. Ook met hulp van de SVA onmogelijk gemaakt...

Ik vergat jullie helaas de mooie tegelvloer in een van de huizen in Sitharamapuram te laten zien, en 2 schoolbussen, en de vloer van het overblijflokaal waar de kleuters op eten en slapen s' middags en....



Een van de door de SVA gedoneerde schoolbussen. Ook het afdak heeft de SVA betaald.

Ja, ik ben echt zo trots als die mooie pauw die je daar in het wild rond ziet stappen op alles wat de Ashram in de loop der jaren met onze steun, en de steun van vele anderen, tot stand heeft weten te brengen.



Of er nooit dingen mislukken? O, zeker wel. Dat landbouwproject op Berry farm b.v., en dat kliniekgebouwtje staat ook al jaren ongebruikt. En die kapotte verlichting bij de school, waarom dat vandalisme? Maar de meeste van onze projecten konden met succes worden afgerond, en natuurlijk is niet alles voor de eeuwigheid aangeschaft. Zo zijn de koeien Betsy en Clara, natuurlijk door Nederlanders cadeau gedaan, na een aantal jaren melk te hebben gegeven op Berry Farm in het bejaardenhuis voor “droge koeien” overleden. Mooi toch?

Anne Kuyvenhoven, december 2018